

svare Ydelsen i Forhold til det nedsatte Beløb. Hvis for Eksempel et Laan oprindeligt var paa 24,000 Kroner og ved almindelig Amortifikation var nedbragt til 16,000 Kroner, saa kunde der finde en Omskrivning Sted, saaledes at Hovedstolen blev nedbragt til 16,000 Kroner; man begyndte saa en fuldstændig ny. Det kunde man imidlertid ikke gøre mere end en Gaaug, og det kunde heller ikke blive fuldkommen selvbestørende — langt fra. Men denne Bestemmelse om Ret til Omskrivning, som dog i alt Fald i nogen Grad raadede Bod paa Banfelighederne i denne Sag, blev fuldstændig afføjet ved Lov af 19de Februar 1861, hvort det bestemtes, at naar man nu vilde indføre ny Serier, som der blev givet Lejlighed til, skulde en saadan Ret til at lade Hovedstolen omskrive bortfalde. Dette var en Bestemmelse, som i særlig Grad var i Kreditforeningernes Medlemmers Disfavor, medens den var til Fordel for Kreditforeningernes Kreditorer, for Ejerne af Kasseobligationerne. Disse opnaaede derved fuldkommen Sikkerhed for, at Amortifikationen maatte vedblive i det oprindelige bestemte Naremaal, i Gennemsnit 45 Aar. Der kunde ikke længere blive Tale om nogen Udskydelse deraf; Amortifikationen maatte være stadig stigende og fuldstændig færdig efter 45 Aars Forløb. Ved at ophæve denne Bestemmelse om Retten til at omskrive Laan lod man altsaa i Virkeligheden Kreditforeningernes Kreditorer tilhøde en Fordel. Man vil nu gaa videre end til at genindsføre en saadan Bestemmelse om Omskrivning af Hovedstolen; man vil gaa saa vidt, at der skal kunne gives Laan, som overhovedet ikke ere amortisable. Disse Laan maa naturligvis anbringes paa en saadan Maade, at man kan være sikker paa efter de Erfaringer, man har om Ejendommernes Værdier, at under den Værdi, der fastsættes, kan vedkommende Ejendom ikke antages at ville synke. Noget saadant kan man med temmelig Sikkerhed gøre. Ved en Landejendom findes der en saadan Værdi, under hvilken Ejendommen ikke kan antages at ville synke. Derimod kan man ikke altid gøre samme Beregning med Hensyn til Huse uden Jord. Huse have jo ikke saaledes ubetinget en Værdi, som ikke forringes. Deres Værdi kan endogsaa forringes meget betydelig efter Omstændighederne og efter den Maade, hvorpaa Huset er bygget. — Men her tale vi om Landejendomme, og for deres Vedkommende er der ingen Tvivl om, at der kan ansættes en saadan Værdi. Hvor Grænsen skal sættes, er altid meget tvivlsomt. Man har antaget, at man kunde gaa ud fra $\frac{1}{3}$ af Vurderingssummen som den, hvorpaa man kunde gøre

Regning i en nogenlunde overskuelig Arrække. Ved altsaa at give ikke amortisable Laan er det ikke Meningen, at disse for evige Tider ikke skulle kunne opsiges eller kræves tilbage; men Meningen er, at man inden for en begrænset Arrække ikke skal kunne fordrø nogen Amortifikation paa disse Laan. Denne Arrække kunde sættes paa forskellig Maade. Man kunde sætte den til et fast bestemt Naremaal, f. Eks. 25 Aar. Man kunde ogsaa gaa en anden Vej, som synes at være den naturlige, og sige: for Laansøgerens Besiddelsestid, saa længe den Mand ejer Ejendommen, skal dette Laan, for saa vidt det holder sig inden for den fastsatte Grænse, være ikke amortisabelt. Det maa man kunne gøre uden Risiko; man maa kunne gøre det saaledes, at man kan være sikker paa, at Obligationer, der maatte blive udstedte for et saadant Laan, i det hele ere de allerbedste og sikreste, at man kan gøre Regning paa, at deres Værdi mellem Mand og Mand vil være den højeste.

Dette Princip, at indføre ikke amortisable Laan, billiges vistnok af alle. Jeg har ikke hørt nogen Stemme rejse sig derimod, og der har heller ikke i Udvalget været nogen Tvivl om, at det var den Vej, man skulde gaa. Desuagtet kunde man spørge: Er der ikke andre Maader at gøre det paa? Behøver man at gøre det ved Oprettelsen af en ny Kreditforening? Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvad der tilsigtes ved denne ny Kreditforening, er ikke blot at indføre ikke amortisable Laan, men tillige at indføre en væsentlig forandret Organisation i Kreditforeningernes Forhold. Lagtet jeg selvfølgelig ikke skal fordybe mig i alt, hvad der i saa Henseende er paatænt, i alt det ny, man saaledes har for Øje, skal jeg dog tillade mig at fremdrage nogle af Hovedpunkterne til Belysning af, hvad egentlig Meningen er med den Organisation, som man her paatænter. Brede Medlemmer ville have set, at der er omdeelt trykte Eksemplarer af et Udkast til Statutter. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det kun er et Udkast. Naar Kreditforeningen en Gang skal træde ud i Livet, vil der jo i Direktionen blive Tale om at tage hele Spørgsmaalet under fornyet Overvejelse, og der vil da kunne vedtages ny Statutter i en maaflte i flere Henseender noget ændret Skikkelse. Men i Hovedsagen er der gennem dette Udkast givet Anvisning paa, hvorledes den Sag kan ordnes, og i Forbindelse dermed er der taget Hensyn til visse særlige Hovedpunkter, som jeg nu ganske kort skal berøre.